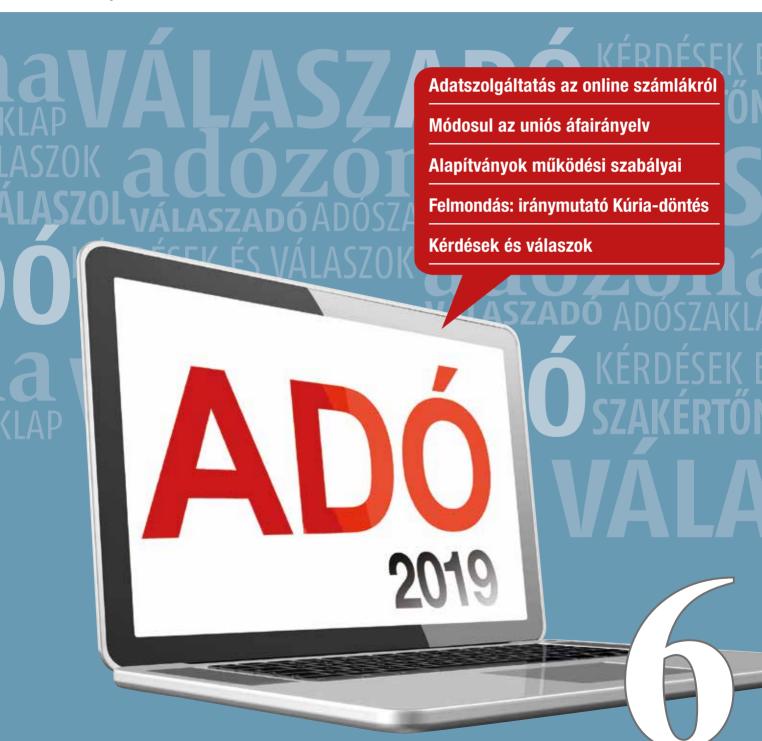
WÁLASZADÓ

2019/6 június

Kedves Olvasó!

A bevallási és a beszámolókészítési feladatok végeztével új, halaszthatatlan teendőjük van a vállalkozásoknak, frissíteniük kell online számla-adatszolgáltatási rendszerüket, a korábbi verziót már nem használhatják.

Számos cikk jelent meg az elektronikus számlázás témakörében, azonban arra a kérdésre, hogy mely esetben jelent ez kötelezettséget akár a számlakibocsátó, akár a számlabefogadó adózókra nézve, az áfatörvény alapján nem kapunk eligazítást. Cikkünkben arra keressük a választ, mely esetben nem kérhető a jól bevált papír alapú számla az elektronikus forma helyett.

Tavaly év végén fogadta el az Európai Unió Tanácsa a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (héa) szóló irányelv módosítását, amelyet az európai uniós tagállamok 2020. január 1-jétől kötelesek alkalmazni. Ismertetjük az irányelv legfontosabb szabályait.

Tapasztalatok szerint sokaknak okoz fejtörést, hogyan kell kiszámítani, mennyi szakképzési hozzájárulást kell fizetniük, cikkünkben ehhez nyújtunk fogódzót, példákon keresztül.

A munkáltatók és a munkavállalók számára is iránymutató döntést hozott nemrégiben a Kúria, amikor egy ügyben kimondta, hogy azonnali hatállyal elbocsátható az a munkavállaló, aki a munkatársaival, feletteseivel megengedhetetlen stílusban kommunikál, őket sértegeti.

Adatszolgáltatás az online számlákról: új verziót kell használni!

2019. június 3. éjfélkor ütött az utolsó órája az Online Számla adatszolgáltatáshoz kapcsolódó specifikáció és XSD séma 1.0. verziójának. Június 4. 0:00 órától a NAV Online Számla adatszolgáltatásban verziófrissítés lépett életbe: a NAV kizárólag az 1.1-es verzióban fogadja be a számla-adatszolgáltatást.

A korábbi verzió használata érvénytelenséget, így bírságot eredményezhet.

Az adóhatóság 2019. január végén publikálta, majd 2019. február 6-án véglegesítette a számlák adatszolgáltatásához kapcsolódó új verziót, az 1.1-es specifikációt és XSD sémát, melyet az eredeti tervek szerint 2019. május 2-ától tett volna kötelezővé.

Á 2019. április 29-én a https://onlineszamla.nav.gov.hu oldalon megjelent tájékoztatás szerint azonban az átállásra való felkészülési folyamat elhúzódásáról szóló ügyféli jelzések miatt az adóhivatal egy hónap haladékot biztosított. Az új határidő 2019. június 3-a éjfél. 2019. június 4-én 0:00 órától már csak az új formátumban fogadja a számlák adatait az adóhivatal, az 1.0 verzióval érvényes adatszolgáltatás már nem teljesíthető.

A verzióváltással módosul mind az adat xml. mind az adatkommunikáció xml, ezért az adatbeküldés tartalmában és módjában is lesznek változások. Az 1.1-es verzióval kapcsolatos technikai információk a https://onlineszamla.nav.gov.hu oldalon a Technikai információk/Dokumentációk/v1.1, jelenleg támogatott verzió címszó alatt találhatóak. További hasznos információk érhetőek el ugyanitt a Technikai információk/Fejlesztői napló címszó alatt is. A verzióváltással a technikai módosításokon felül a beküldendő adatokat érintő adatszerkezet-változások is hatályba lépnek, melyek közül a legfontosabban a következők.

Dátumkezelés

Az új xml-ben 2010.01.01. utáni dátum vagy időpont értékek kerülhetnek csak beküldésre az adatszolgáltatás során. Ha a teljesítés napja vagy a teljesítés időszaka, illetve a számviteli teljesítés dátuma az alapszámlán 2010.01.01. előtti, akkor azt az 1.1-es módosító vagy storno adatszolgáltatásban nem kell és nem is szabad feltüntetni.

Mennyiségi egységek kezelése

Ha a számlaképen feltüntetésre kerül a mennyiség, mennyiségi egység és az egységár, akkor ezen adatok az adatszolgáltatás során már nem hagyhatóak figyelmen kívül, mert az eredménytelen adatszolgáltatáshoz vezet.

A számláról készült xml fájlban jelölni kell, hogy a számlán szereplő mennyiség kifejezhető-e természetes mértékegységben. A NAV a mennyiségi egységek szabványosítása érdekében a természetes mennyiségben kifejezhető tételek számára egy listát tett közzé, az általa elfogadható meny-

Most minden új és hosszabbító előfizetőnk megkapja a Kedvező adózású munkavállalás 2019-ben című kiadványunkat

nyiségi egységnevekről. Ha a számlán ettől eltérő mennyiségi egység szerepel, akkor azt vagy kézzel be kell sorolni a megadott értéklista szerint, vagy a programnak kell ezt megtennie. Ha ez nem lehetséges, akkor lehetőség van saját mértékegység rögzítésére is.

Az 1.1-es verzióban tehát a számlán szereplő mennyiségi egységet kötelezően az alábbi értékkészlet valamelyikének használatával kell megadni:

Mennyiségi egység	UnitOfMeasureType típusú elem értéke
Darab	PIECE
Kilogramm	KILOGRAM
Tonna	TON
Kilowatt óra	KWH
Nap	DAY
Óra	HOUR
Perc	MINUTE
Hónap	MONTH
Liter	LITER
Kilométer	KILOMETER
Köbméter	CUBIC_METER
Méter	METER
Folyóméter	LINEAR_METER
Karton	CARTON
Doboz	PACK
Saját	OWN

Az alkalmazott árfolyam kötelező feltüntetése

Az 1.1-es verzióban a számlázáskor alkalmazott pénznemet (currencyCode) és árfolyamot (exchangeRate) kötelezően szerepeltetni kell az adatszolgáltatásban. Az árfolvam nem a számla kötelező adattartalma, hanem az adatszolgáltatás számított mezője. Ebből következően, amennyiben a számlán nem szerepel az átváltási árfolyam, akkor azt az adatszolgáltatásnál szükséges kiszámítani. Az árfolyam feltüntetésére szolgáló mező akkor sem hagyható üresen, ha a számla forintban kerül kiállításra. Ebben az esetben egy 1-est kell feltüntetni azon a helyen, ahol más pénznemben kiállított számlák esetében az árfolyam szerepel.

Áfamérték

Áfamértékként az 1.1-es verzióban már nem lehet 0-át vagy központilag nem definiált értéket megadni. Ha a számla áfamentes, akkor csak a pontos, NAV által definiált jogcím megjelölésével küldhető be az adatszolgáltatás.

A VatRateType típusú elemek az 1.1.-es verzióban az alábbi hat elem közül pontosan az egyiket tartalmazhatják csak sorrendben jelölve.

Tag	Tartalma
vatPercentage	Az alkalmazott adó mértéke – áfatörvény 169. § j)
vatExemption	Az adómentesség jelölése – áfatörvény 169. § m)
vatOutOfScope	Az áfatörvény hatályán kívüli
vatDomestic- ReverseCharge	A belföldi fordított adózás jelölése – áfatörvény 142. §
marginSche- meVat	Áthárított adót tartalmazó különbözet szerinti adózásra
marginSche- meNoVat	Áthárított adót nem tartalmazó különbözet szerinti adózásra

Áfamértékek szerinti összesítés

Az átállást követően kötelező lesz az áfamértékek szerinti összesítése az adatszolgáltatásban. Ez az adat eddig is létezett a beküldendő számla XML struktúrában, de szerepeltetése az adatszolgáltatásban csak opcionális volt. Az 1.1-es verzióban viszont minden adatszolgáltatásban legalább egy áfaösszesítő megadása kötelező.

Nincs megállás – További fejlesztések

A NAV a https://onlineszamla.nav.gov. hu/home oldalán 2019. április 30-án megjelent tájékoztatás szerint már a 2.0 verziójú xsd is publikálásra került annak érdekében, hogy a fejlesztők és az ügyfelek az észrevételeiket, esetleges módosítási javaslataikat megtehessék. Erre a GitHubon (https://github.com/nav-gov-hu/Online-Invoice) van lehetőség egy hónapon keresztül.

A tervek szerint 2019 júliusában közzétételre kerül a 2.0-ás verzió végleges formája. Ezek után 6 hónapos felkészülési idő áll majd rendelkezésre a programfejlesztők részére, hogy 2020. januárjában élesben indulhasson a 2.0-ás verzió. A fenti változásoknak mindenképpen érdemes figyelmet szentelni, mert ha nem történnek meg a megfelelő módosítások, az érvénytelen adatszolgáltatáshoz vezethet, és így számlánként félmillió forintos bírságot eredményezhet.

A szükséges módosítások elvégzésére, ellenőrzésére pedig már csak pár nap áll rendelkezésre, hiszen 2019. június 4-én indul élesben a 1.1-es verzió.

Antretter Erzsébet adószakértő, Niveus Consulting Group

Módosul az uniós áfairányelv 2020-tól – új előírások példával

Tavaly év végén fogadta el az Európai Unió Tanácsa a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (héa) szóló irányelv módosítását, amelyet az európai uniós tagállamok 2020. január 1-jétől kötelesek alkalmazni. Ismertetjük az irányelv legfontosabb szabályait, mely rendelkezések minden bizonnyal a magyar áfatörvénybe is hamarosan be fognak épülni.

A 2018/1910 számú tanácsi irányelv a "2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-rendszer egyes, a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó szabályainak harmonizálása és egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról" címet viseli, és az alábbi főbb részekből áll: (1) vevői készletre vonatkozó szabá-

- (1) vevoi keszletre vonatkozo szabalyok módosítása,
- (2) a közösségen belül értékesítés adómentességére vonatkozó szabályok módosítása,
- (3) a láncügyletekre vonatkozó szabályok pontosítása.

Jelen cikkben a vevői készletre vonatkozó szabályokat ismertetjük.

A vevői készletre vonatkozó szabályok

Az irányelv preambuluma szerint "a vevői készlet kifejezés arra a helyzetre utal, amikor a termékek másik tagállamba történő elfuvarozásának időpontjában az értékesítő már tudja, hogy ki a vevő, akinek a termékeket később, a rendeltetési tagállamba való megérkezésüket követően értékesíteni fogja. Ez a helyzet jelenleg egy (a termékek feladási tagállamában történő) vélelmezett értékesítést és egy (a termékek érkezési tagállamában történő) vélelmezett közösségen belüli beszerzést, majd ezeket követően egy, az érkezési tagállamban történő "belföldi" értékesítést valósít meg, és megköveteli, hogy az értékesítőnek ez utóbbi tagállamban héa-számmal kell rendelkeznie. Ennek elkerülésére az említett ügyleteket - amennyiben azokra két adóalany között kerül sor - bizonyos feltételek mellett úgy kell tekinteni, hogy egy, a feladási tagállamban történő adómentes értékesítést és egy, az érkezési tagállamban történő, közösségen belüli beszerzést valósítanak meg."

Egy példán keresztül mutatjuk be az irányelv gyakorlati értelmezését: egy német adóalany magyar leányvállalata részére értékesít készletet, de oly módon, hogy betárolja a termékeket a vevő raktárába, ahonnan a vevő azokat - a termelési folyamat során - szabadon lehívhatja. A termékek értékesítése (azaz a tulajdonosként való rendelkezési jog átszállása) csak a termékek kitárolásakor száll át a vevőre (azaz a vevői készlet üzemeltetőjére). Alapesetben egyébként a fenti tényállás a német adóalany oldalán egyrészt egy saját termékmozgatást jelentene Magyarországra, amit majd egy másik, magyar belföldi értékesítés követ - emiatt viszont a német adóalanynak be kellene jelentkeznie Magyarországon adóalanynak. A vevői készletegyszerűsítés ezen bejelentkezési kötelezettség alól ad felmentést a német adóalanynak, úgy hogy az ügyletet egy adómentes közösségi értékesítésnek tekinti, abban az időpontban, amikor a termék értékesítésre kerül.

Azaz alapesetben az alábbi ügyletek történnének:

- (1) a német adóalany adómentes közösségi értékesítést végez saját termékének Magyarországra történő szállítása okán:
- (2) a német adóalany magyar áfaregisztrációja közösségi beszerzést végez (amely a fordított adózás szerint fizetendő és levonható adó bevallásával jár);
- (3) a német adóalany magyar adószáma belföldi értékesítést végez a magyar leányvállalat részére a termék értékesítésének időpontjában;
- (4) a magyar adóalany levonja a belföldi beszerzés áfáját.

A vevői készlet egyszerűsítés során pedig (a megfelelő, lentebb ismertetett feltételek megvalósulása és nyilvántartások vezetése esetén) az alábbi ügyletek történnek:

- (1) a német adóalany közösségi értékesítést riportál abban az időpontban, amikor a magyar adóalany a terméket lehívja a raktárból;
- (2) a magyar adóalany közösségi beszerzést riportál ugyanekkor.

Még a részletek vizsgálata előtt fontos azonban tisztázni egy alapelvi kérdést, azt, hogy hogyan kell megkülönböztetni a vevői készletet az egyéb készlettől. A vevői készlet

("call-off stock") fogalma csakis egy vevő által üzemeltetett készletet takar, míg a konszignációs raktár ("consingment stock") a közösségi terminus technicus szerint azt jelenti, amikor az értékesítő több vevőt is kiszolgál az általa tulaidonolt készletből - fontos rögzíteni, hogy ezen esetek nem esnek a vevői készlet egyszerűsítés alá, és ilven ügyletek esetén az értékesítőnek mindenképpen be kell jelentkeznie adóalanyként Magyarországon (sőt, egyes feltételek megvalósulása esetén még az is lehetséges, hogy forgalmi adózási telephelye is keletkezik, amely egyéb adminisztrációs és adókötelezettségekkel is jár).

Lássuk az irányelv vevői készlet tekintetében megállapított rendelkezéseit!

Az irányelv rögzíti, hogy nem kell termékértékesítésnek tekinteni azt az esetet, amikor az adóalany a vállalkozásából származó termékeket vevői készletre vonatkozó megállapodás keretében egy másik tagállamba továbbítja. Ehelyett viszont közösségi termékértékesítés és -beszerzés valósul meg az ügyletben részes felek között akkor, amikor a terméket a vevői készletből kitárolják (feltéve, hogy a termék meghatározott időszakon belül értékesítésre kerül). Azaz a fenti példában nem szükséges a német anyavállalat adóalany termékmozgatását termékértékesítésnek tekinteni, feltéve ha a vevői készletre vonatkozó feltételek szerint történik a konstrukció.

A vevői készletre vonatkozó feltételeket az irányelv az alábbiakban részletezi:

(1) Az adóalany vagy a megbízásából eljáró harmadik fél termékeket ad fel vagy fuvaroz el egy másik tagállamba abból a célból, hogy ezeket a termékeket ott megérkezésük után egy későbbi szakaszban egy másik adóalany részére értékesítse, mely utóbbi [adóalany] a két adóalany között fennálló megállapodással összhangban jogosult e termékek tulajdonjogára [17a. cikk (2) a)].

A fenti példa szerint a német adóalany feladja a terméket Magyarországra, abból a célból, hogy az (később) a magyar leányvállalata felé értékesítse.

(2) A termékeket feladó vagy elfuvarozó adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem abban a tagállamban van, amelybe a termékeket feladja vagy elfuvarozza, és ott nem rendelkezik állandó telephellyel sem [17a. cikk (2) b)].

Ez a kitétel azt jelenti, hogy ha a német adóalany rendelkezik gazdasági letelepedéssel (székhellyel, telephelylyel) Magyarországon, akkor a vevői készletegyszerűsítés nem alkalmazható. Az állandó telephely az áfatörvény szerint a székhelyen kívül a gazdasági tevékenység helyhez kötött folytatására huzamosabb időtartamra létesített vagy arra szánt földrajzilag körülhatárolt hely, amelyen a gazdasági tevékenység – székhelyhez képesti – önálló folytatásához szükséges egyéb feltételek is ténylegesen rendelkezésre állnak (...).

(3) Az az adóalany, akinek a részére a termékeket értékesíteni szánják, héa-azonosítószámmal rendelkezik abban a tagállamban, amelybe a termékeket feladják vagy elfuvarozzák, és mind az azonossága, mind az említett tagállam által számára kiadott héa-azonosítószám ismert a b) pontban említett adóalany [azaz a feladó] előtt a feladás vagy az elfuvarozás megkezdésének időpontjában [17a. cikk (2) c)].

Ezen feltétel szerint a magyar leányvállalatnak rendelkeznie kell közösségi adószámmal, és azt közölnie kell a feladást megelőzően a német anyavállalatával.

(4) A termékeket feladó vagy elfuvarozó adóalany bejegyzi a termékek továbbítását [a vevői készlet] nyilvántartásba, valamint [... az] összesítő nyilatkozatban feltünteti a vevő azonosságát és a számára azon tagállam által kiadott héa-azonosítószámot, amelybe a termékeket feladta vagy elfuvarozta [17a. cikk (2) d)].

Ezen utolsó feltétel szerint a német adóalanynak (1) fel kell tüntetnie a továbbítást a vevői készletnyilvántartásba, és (2) az összesítő jelentésben is adatot kell szolgáltatni a magyar adóalany vevőről és annak adószámáról.

A fenti négy feltételen túl az irányelv időbeli korlátot is rendel a vevői készlet alkalmazásához. Amennyiben a terméket a tagállamba való megérkezését követő 12 hónapon belül nem értékesítették, akkor úgy kell tekinteni, hogy a 12 hónapos időtartam leteltét követő napon megtörténik a saját termékmozgatás.

Természetesen nem valósul meg az értékesítésként való kezelés, ha a termék rendelkezési joga nem száll át a vevőre, és a terméket visszaküldik az eredeti tagállamba, úgy, hogy azt a vevői készletnyilvántartásba is bejegyzik.

Fentebb láttuk, hogy a vevői készletegyszerűsítés csak akkor alkalmazható, ha egy darab vevőnek történik az értékesítés. Fontos újítása az irányelvnek ugyanakkor az, hogy továbbra is alkalmazható marad az egyszerűsítése, azaz nem kell az értékesítőnek bejelentkeznie, és nem kell saját termékmozgatás miatt adókötelezettséget bevallania a célországban, ha egy másik adóalany részére kerül értékesítésre a termék a 12 hónapos időkorláton belül, úgy, hogy ezen értékesítést a vevői készletnyilvántartásba is bejegyzik.

Azaz – a példára visszatérve – ha a német adóalany már átmozgatta a készletet magyar leányvállalata részére, de egy adott terméket esetleg egy másik magyar adóalany vásárolna meg, úgy erre 12 hónapon belül lehetőség nyílik, természetesen akkor, ha az egyéb, vevői készletre vonatkozó feltételek teljesülnek és a nyilvántartásba ezen értékesítést rögzítik. Ekkor úgy kell tekinteni a tranzakciót, hogy a tényleges értékesítés időpontjában a német adóalany a magyar vevőnek közösségen belüli értékesítést hajtott végre.

Az irányelv kitér arra is, hogy hogyan kell kezelni azt az esetet, amikor a vevői készlet feltételei már nem állnak fenn. Ha bármelyik feltétel nem teljesül (például letelik az egyéves időszak és a terméket nem szállítják vissza, vagy a terméket másik tagállamba mozgatják, vagy a termékek eltűnnek vagy megsemmisülnek) akkor a feltételek teljesülésének megszűnése előtt szükséges az ügyletet (saját árumozgatás miatti) közösségi értékesítésként kezelni.

Azaz, ha a német adóalany a magyar készletet esetleg továbbszállítaná Romániába, akkor azt csak úgy teheti meg, hogy a továbbszállítást megelőző nappal jelenti a saját termék mozgatását Magyarországra (ez persze azzal is jár, hogy adóalanyként nyilvántartásba veteti magát), majd közösségi értékesítést teljesít Romániába.

Érdekes kérdés, hogy mi van akkor, ha Romániában is vevői készletbe

szeretné betárolni a terméket – erre és a hasonló kérdésekre a jogszabály alkalmazása során a gyakorlat mindenképpen megoldást fog találni.

dr. Kelemen László jogász, adószakértő

OLVASSA EL további két cikkünket is a témában! Uniós áfairányelv 2020-tól: közösségen belüli adómentes értékesítés Uniós áfairányelv 2020-tól: láncügyleti szabályok

Mikor kötelező az elektronikus számla befogadása?

Számos cikk jelent meg az elektronikus számlázás témakörében, azonban arra a kérdésre, hogy mely esetben jelent ez kötelezettséget akár a számlakibocsátó, akár a számlabefogadó adózókra nézve, az áfatörvény alapján nem kapunk eligazítást. Cikkünkben arra keressük a választ, mely esetben nem kérhető a jól bevált papír alapú számla az elektronikus forma helyett.

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (áfatörvény) elektronikus számlázásra vonatkozó, 175. paragrafusának vonatkozó rendelkezései szerint – az uniós irányelvekkel összhangban – az elektronikus számla hitelességére és adattartalmának sértetlenségére vonatkozó követelményeknek történő megfelelése úgy is biztosítható, ha az elektronikus számlát

- a) minősített elektronikus aláírással látják el; vagy
- b) az elektronikus adatcsererendszerben (EDI) elektronikus adatként hozzák létre és továbbítják.

Az elektronikus számla alkalmazásának feltétele az előbbiekben említett b) esetben, hogy a számlakibocsátásra kötelezett és a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője előzetesen és írásban megállapodjon az EDI alkalmazásáról és használatáról, egyéb esetben a számlabefogadó beleegyezése, kivéve, ha jogszabály ettől eltérően rendelkezik.

Külön jogszabály a 168/A paragrafus (1) bekezdésében említett követelménynek való megfelelés érdekében az elektronikus számlára egyéb rendelkezéseket is megállapíthat. Az említett szakasz arról rendelkezik, hogy a számla kibocsátásának időpontjától a számla megőrzésére vonatkozó időszak végéig biztosítani kell a számla eredetének hitelességét, adattartalma sértetlenségét és olvashatóságát.

Ha ugyanannak a számlabefogadónak több elektronikus számlát tartalmazó számlaköteget küldenek vagy bocsátanak a rendelkezésére, akkor a különböző számlák azonos adatait elegendő csak egyszer feltüntetni, feltéve, hogy minden számla esetében a teljes információ hozzáférhető.

Az Európai Unió Tanácsa 2006/112/ EK irányelvével (héa-irányelv) egyezően áfatörvényünk is rögzíti, hogy az elektronikus számla alkalmazásához a felek részéről előzetes megállapodás vagy a számlabefogadó beleegyezése szükséges.

Ezen rendelkezés indoka a kissé összetett jogszabályi környezetből vezethető le. Az elektronikus számla befogadása – ezt követően archiválása – során több jogszabály előírásainak kell megfelelni. Eleget kell tenni a már idézett áfatörvény mellett

- a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 167. paragrafusának,
- az 1/2018. számú, a digitális archiválás szabályairól szóló ITM-rendeletnek,
- a számla és a nyugta adóigazgatási azonosításáról,
- az elektronikus formában megőrzött számlák adóhatósági ellenőrzéséről szóló 23/2014. NGM-rendeletnek, valamint
- a papíralapú számlákból történő másolatkészítés szabályait rögzítő 451/2016. kormányrendeletnek.

Látható, hogy az elektronikus számla befogadása, feldolgozása, és az azt követő megőrzése speciális, a papíralapú számláktól eltérő megközelítést és megoldásokat igényel, ezzel egyidejűleg a számlabefogadó részéről speciális technikai feltételek megteremtését is jelenti.

Ha a számlabefogadó a számos technikai feltételt teljesíti, nyilvánvalóan bele fog egyezni az elektronikus számla alkalmazásába, azonban "kényszeríteni" nem lehet. Az áfatörvény 175. paragrafus (3) bekezdésének b) pontja azonban tartalmaz egy kivételszabályt, amely mégis lehetővé teszi a beleegyezés nélküli elektronikus számla alkalmazását, nevezetesen abban az esetben, amikor jogszabály eltérően rendelkezik.

A közbeszerzések területén pontosan ilyen rendelkezéssel találkozhatunk.

A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény 2019. április 18. napjától új, 27/A paragrafussal egészült ki, mely a következő:

Az ajánlatkérő – kivéve az 5. paragrafus (2)–(4) bekezdései szerinti ajánlatkérőt – köteles fogadni és feldolgozni az olyan elektronikus számlákat, amelyek megfelelnek az EN 16931-1:2017 számú európai szabványnak és az Európai Bizottság által e szabványhoz az Európai Unió hivatalos lapjában közzétett szintaxislistának. A szabály alól a támogatások kedvezményezettjei, illetve a közbeszerzési eljárás lefolytatását önként vagy szerződésben vállalók mentesülnek.

A módosításra az elektronikus számlázás közbeszerzésben történő alkalmazásáról szóló 2014/55/EU irányelv rendelkezései miatt volt szükség, mely a tagállamok ajánlatkérői részére előírja az Európai Bizottság megbízásából készített európai szabvány szerint kiállított elektronikus számlák fogadását és feldolgozását.

Némi magyarázat az irányelv jogrendszerünkben elfoglalt helyét illetően: az irányelv olyan jogszabály, amely valamennyi uniós ország számára kötelezően elérendő célkitűzést állapít meg, a döntéshozatal módja azonban az egyes országokra van bízva.

Az irányelv uniós tagállamokra vonatkozó átültetési határidejét az európai szabvány elkészültéhez, majd annak közzétételéhez kötötte. A szabványt az Európai Bizottság 2017/1870. számú végrehajtási határozatában tették közzé, amely az átültetés határidejét a közzétételtől számított 18 hónapon belül, 2019. április 18-ában határozta meg.

Maga a szabvány bevezetése Magyarországon az MSZ EN 16931-1:2017 számon érhető el, az így kiállított számla nem hasonlítható a nálunk elterjedt PKI technológiához. A szabvány leírja azt a strukturált feltétel- és ielentésrendszert, amely meghatározza az elektronikus számla minimális adattartalmát, a szintaxislistában pedig az elektronikus számlában foglalt adatok megjelenítésére szolgáló, géppel olvasható nyelv vagy dialektus módszere található. Utóbbi jelenleg két módszert foglal magában, ezek a fenti végrehajtási határozatban találhatók.

Érdekes kérdés a két elektronikus számlázást érintő uniós iránvely kapcsolata. Mivel mindkettő tartalmaz a számlázásra, és azon belül az elektronikus számlázásra vonatkozó szabályokat, tisztázni szükséges az említett iránvelvnek az ezzel az iránvelvvel való viszonyát. Ezen irányelv célja és hatálya eltér az uniós hozzáadottértékadó-iránvelvétől (héa-iránvelv), ígv nem érinti az elektronikus számlák hozzáadottérték-adó céliából történő alkalmazására vonatkozóan abban meghatározott rendelkezéseket. A héa-irányelv 232. cikke az üzleti partnerek közötti kapcsolatot taglalja, és célja annak biztosítása, hogy a küldő ne kényszeríthesse rá a számlabefogadóra az elektronikus számla alkalmazását. A magyar jogalkotás mindezt a vizsgált jogszabályi fordulat beiktatásával oldotta meg, így teremtve meg a két rendelkezés közötti iogharmóniát. Az elektronikus számla kötelező alkalmazása a fentieken túl a cégeliárások során történő befizetések vonatkozásában lehet ismerős.

Bunna Erika adótanácsadó

A szakképzési hozzájárulás összegének megállapítása

A szakképzési hozzájárulással kapcsolatos kötelezettségét a kötelezett alapyetően három módon – fizetéssel. gyakorlati képzés szervezésével, illetve saját munkavállalók képzésével - teljesítheti. Bármely megoldást is választia. az első lépés a pénzbeli kötelezettség meghatározása.

A szakképzési hozzájárulás alapját a szakképzési hozzájárulásról szóló 2011. évi CLV. törvény (Szakhoz.) 4. paragrafusának (1) bekezdése határozza meg. E szerint a szakképzési hozzájárulás alapia

- 1.) az szja-törvény szerinti önálló és nem önálló tevékenységből származó bevételből az adóelőleg-alap számításánál figyelembe veendő iövedelem, ideértve a munkavállalói érdekvédelmi tagdíj összegét is,
- 2.) a rendvédelmi egészségkárosodási járadék, illetve honvédelmi egészségkárosodási járadék,
- 3.) az 1.) pont hatálya alá tartozó juttatás hiányában a munkaszerződésben meghatározott alapbér vagy ha a munkát munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban végzik - a szerződésben meghatározott díjazás. Külföldi kiküldetés esetén e pont alkalmazásában alapbér az adott munkakörben foglalkoztatott kiküldetését megelőző egy évben a munkavállaló teljesítményétől, ledolgozott munkaidejétől közvetlenül függő, a munkavállaló alapbérén vagy az alkalmazott bérformán alapuló, a munkaszerződés alapján ténylegesen számfejtett és kifizetett munkabér (a statisztikai elszámolások szerinti törzsbér) havi átlagos összege, ennek hiányában a tárgyhavi alapbér;
- 4.) az egyéni vállalkozó és a társas vállalkozás esetében a szociális hozzájárulási adó (szocho) alapja.

Mivel a jogszabály 2. paragrafusának (5) bekezdése értelmében nem köteles szakképzési hozzájárulást fizetni egyebek mellett

bolt.hvg.hu/seta

- az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eü. tv.) 3. paragrafusának f) pontjában meghatározott egészségügyi szolgáltató –feltéve, hogy az egészségbiztosítási szervvel szerződést kötött és nem költségvetési szervként működik – az egészségügyi közszolgáltatás ellátásával összefüggésben őt terhelő szociálishozzájárulásiadó-alap után, illetve
- a közhasznú nonprofit gazdasági társaság a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 6. számú melléklet E) fejezete alapján megállapított kedvezményezett tevékenység ellátásával összefüggésben a társaságot terhelő szociális hozzájárulási adó alapja után.

Ezért a törvény 4. paragrafusának (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a szakképzési hozzájárulás kiszámításához

- a számviteli törvény hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatónak az őt terhelő szociális hozzájárulási adó alapját a számvitelről szóló törvény szerint megállapított éves árbevétele és az egészségbiztosítási szervtől származó árbevétele aránvában.
- az előző pont hatálya alá nem tartozó egyéb hozzájárulásra kötelezettnek az őt terhelő szociális hozzájárulási adó alapját az éves bevétele és az egészségbiztosítási szervtől származó bevétele arányában,
- a közhasznú nonprofit gazdasági társaságnak az őt terhelő szociális hozzájárulási adó alapját a számvitelről szóló törvény szerint megállapított éves árbevételéből a 2. paragrafus (5) bekezdésének e) pontjában meghatározott kedvezményezett tevékenysége és a vállalkozási tevékenysége árbevétele arányában kell megosztania.

Vegyünk például egy egészségügyi vállalkozást 100 millió forint árbevétellel, amelyből 60 millió forint az egészségbiztosítási szervtől kapott, 40 millió forint pedig a vállalkozási tevékenységből származó bevétel. A vállalkozás szociális hozzájárulási adójának alapja 18 millió forint. Mivel a vállalkozásból származó bevétel 40 százalékot tesz ki, a szakképzési hozzájárulás alapja a 18 millió forint 40 százaléka, azaz 7,2 millió forint, öszszege pedig ennek a 1,5 százaléka, 108 ezer forint.

Az alap meghatározásánál figyelembe kell venni bizonyos szochokedvezményeket is.

A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény (Szocho.) 36. paragrafusának (2) bekezdése azt írja elő, hogy a korábban a szochóról rendelkező törvény (2011. évi CLVI. törvény. Eat.) 462/B paragrafusának (2) bekezdése, a 462/C paragrafusa, a 462/D paragrafusa, a 462/E paragrafusa és Szakhoz. 4. paragrafusának (1a) bekezdése alapján 2018. december 31-én érvényesített kedvezmények az Eat. és a Szakhoz. 2018. december 31-én hatályos rendelkezései szerint az érvényesítésre nyitva álló időtartamig igénybe vehetők.

A szochotörvényben meghatározott – tehát 2019. január 1-jétől alkalmazható – kedvezményekkel kapcsolatban pedig a Szakhoz. 4. paragrafusának (1a) bekezdése annyi megjegyzést tesz, hogy nem keletkezik szakképzésihozzájárulás-fizetési kötelezettség azokban az esetekben, amikor a szochotörvény szerint nem kell adót fizetni. Ez tehát a 19,5 százalékos mértékű szochokedvezményeket (szochotörvény 12., 13., illetve 15. paragrafusait) érinti.

Kérdésként szokott felmerülni, hogy miként kell számolni a szochokedvezményekből következő kedvezménnyel, ha egészségügyi szolgáltatóról vagy nonprofit cégről van szó. Esetükben először a szociális hozzájárulási adó alapját kell megállapítani, ami után érvényesíteni lehet a szochokedvezményt, azt követően kell kiszámítani a tevékenység és a vállalkozási tevékenység vagy a bevétel és az egészségbiztosítástól számított bevétel arányában a szakképzési hozzájárulás alapját.

Széles Imre tb-szakértő

Azonnali hatállyal elküldhető az agresszív munkavállaló

A Kúria 2019. május 10. napján közzétett Mfv. I. 10.383/2017. számú döntésében megállapította, hogy azonnali hatálylyal elbocsátható az a munkavállaló, aki a munkatársaival, feletteseivel megengedhetetlen stílusban kommunikál, őket sértegeti, azaz aki együttműködési kötelezettségét durván megsérti.

Késett és korábban távozott volna a szidalmazó munkavállaló

Az ügy tényállása szerint a felperes munkavállaló a perbeli napon reggel elkésett, ennek ellenére kérte a munkáltatót, hogy korábban elhagyhassa munkahelyét. Az előzményekre tekintettel a munkavállaló kérését felettese a munkaszervezésre hivatkozással utasította el.

Ezt követően a munkáltató a munkavállaló számára írásbeli figyelmeztetést adott a késése miatt. A figyelmeztetés átvételekor a felperes munkavállaló a felettesét durván szidalmazni kezdte, melynek következtében a munkáltató a felperes munkavállaló munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetése mellett döntött.

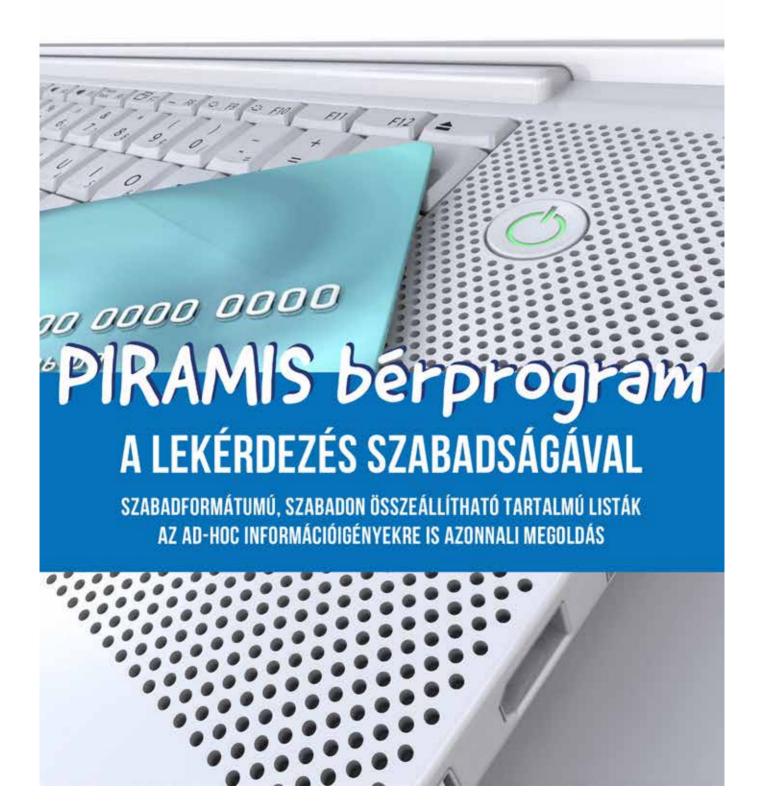
A munkaviszony megszüntetését a munkavállaló megtámadta. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, a másodfokú bíróság azonban azt állapította meg, hogy habár a munkavállaló minősíthetetlen magatartása felmondásra adhatott okot, azonnali hatályú felmondásnak nem volt helye. A Kúria ugyanakkor az elsőfokú bíróság érvelésével értett egyet.

Ekkor lehet a munkaviszonyt azonnali hatállyal megszüntetni

A munkaviszony háromféleképpen szüntethető meg: közös megegyezéssel, felmondással, illetve azonnali hatályú felmondással. Utóbbira azonban csupán kivételes esetben kerülhet sor. A munkáltató a munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással csupán abban az esetben szüntetheti meg, ha a munkavállaló a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

Az azonnali hatályú felmondás jogát ráadásul az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított 15 napon, és legfeljebb az ok bekövetkeztétől számított egy éven belül, bűncselekmény elkövetése esetén a büntethetőség elévüléséig lehet gyakorolni. Amennyiben ezen feltételek nem állnak fenn, a munkaviszony megszüntetése csupán (rendes) felmondással lehetséges. A munkáltató a munkavállaló munkaviszonyát (rendes) felmondással a munkavállaló magatartása, szakmai vagy egész-

ségügyi képessége vagy a munkáltató működése alapján szüntetheti meg.

A kérdés tehát jelen esetben az volt, hogy a munkavállaló magatartása belefér-e az azonnali hatályú felmondás feltételrendszerébe, mert ha nem, az azonnali hatályú felmondás jogellenesen történt, annak ellenére, hogy nem volt vitás a munkavállalói magatartás elfogadhatatlan volta.

A Kúria szerint mindennek van határa

A Kúria kiemelte, hogy a törvény szigorúan meghatározza az azonnali hatályú felmondás indokait. Ennek következtében szigorúan a törvényi feltételek fennállását vizsgálta. Ezzel összefüggésben megállapította, hogy a feleket a munkaviszonyban jogok illetik meg és kötelezettségek terhelik. Ilyen kölcsönös kötelezettség az együttműködés kötelezettsége. Emellett megállapította azt is, hogy a munkahelyen a trágár beszéd elfogadhatatlan.

A felperes munkavállaló által tanúsított magatartás kimentésére vagy súlyának enyhítésére nem alkalmas az a körülmény, hogy a vita helyszínét nem ő választotta meg, és ezért feszélyezve érezhette magát. Kiemelte, hogy a munkavállalóknak a munkahelyen belül mindenhol úgy kell viselkedniük, hogy azzal mást ne sértsenek meg, együttműködési kötelezettségüknek eleget tegyenek [Mt. 6. § és 52. § (1) bekezdés].

Végezetül rámutatott arra, hogy következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy egyetlen munkavállaló sem köteles eltűrni munkatársa agresszív viselkedését, sértő, durva beszédét (LB Mfv. I. 10.343/2002., BH 2004/203., Mfv. I. 10.130/2018.).

Ha lehet, érdemes kerülni az azonnali hatályú felmondást

Fontos az üggyel összefüggésben rámutatni, hogy az azonnali hatályú felmondás a bíróság előtt nehezen védhető meg. Azon munkavállalói magatartások, amelyek ugyanis ezt a munkaviszony-megszüntetési módot indokolhatják, ritkán fordulnak ténylegesen elő. Ebből következően soha ne az érzelmeinkre hagyatkozzunk, hanem racionálisan vizsgáljuk meg azt, hogy a munkaviszony megszüntetésének melyik módja védhető meg jobban!

dr. Kéri Ádám ügyvéd

AJÁNLÓK

Hasznos tudnivalók az alapítványok főbb szabályairól

Az alapítvány tevékenységének vannak korlátai, így alapítvány nem alapítható gazdasági tevékenység folytatására, tehát a célok elsődlegesen nem lehetnek nyereségorientáltak. Azonban az alapítvány jogosult az alapítványi cél megvalósításával közvetlenül összefüggő gazdasági tevékenység végzésére.

A polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:378. paragrafusa az alapítvány fogalmát akként határozza meg, hogy az alapítvány az alapító által az alapító okiratban meghatározott tartós cél folyamatos megvalósítására létrehozott jogi személy.

Megszűnt azon, 2014. március 15. előtt fennállt korlátozás, mely szerint az alapítvány célja közérdekű kell legyen, így alapítványt bármely tartós célra létre lehet hozni. A célnak tehát olyannak kell lennie, mely több éves, folyamatos működést tesz lehetővé. Eseti jelleggel, rövid távra nem hozható létre lehet alapítvány.

Az alapító, aki magánszemély és jogi személy is lehet, saját elhatározása alapján, egyoldalú jognyilatkozattal, alapító okiratban hozza létre az alapítványt. Az alapítónak kell megjelölnie a tartós célt, melynek folyamatos megvalósítására alapítványt kíván létrehozni, illetőleg ehhez a célhoz egy vagyontömeget is rendelnie kell (célvagyon).

Az alapítvány a törvényszék általi nyilvántartásba vétellel jön létre. Egyébként, amennyiben az alapító mégis meggondolja magát az alapítás kapcsán, a nyilvántartásba történő bejegyzés jogerőre emelkedéséig visszavonhatja az alapításra vonatkozó jognyilatkozatát.

Az alapítvány tevékenységének vannak korlátai, így alapítvány nem alapítható gazdasági tevékenység folytatására, tehát a célok elsődlegesen nem lehetnek nyereségorientáltak, azonban az alapítvány az alapítványi cél megvalósításával közvetlenül öszszefüggő gazdasági tevékenység végzésére jogosult [Ptk. 3:379. § (1)–(2)]. Tipikusan ilyen példa a társadalmi felzárkóztatást célzó oktatási szolgáltatásokhoz való jobb hozzáférhető-

ség biztosítására létrejött alapítvány által kiadott tankönyvek forgalmazása.

Alapítvány nem lehet korlátlan felelősségű tagja más jogalanynak, nem létesíthet alapítványt és nem csatlakozhat alapítványhoz. Ha a Ptk. eltérően nem rendelkezik, alapítvány nem hozható létre az alapító, a csatlakozó, az alapítványi tisztségviselő, az alapítványi szervek tagja, valamint ezek hozzátartozói érdekében. Itt meg kell jegyeznünk, hogy nem sérti e rendelkezést az alapítvány tisztségviselőinek szerződés szerint járó díjazása.

Alapítók, alapítványi vagyon

Több személy együttesen is létesíthet alapítványt. Ha több alapító létesít alapítványt, az alapítói jogokat együttesen gyakorolják (Ptk. 3:380. §). Ha több alapító van, az általuk rendelkezésre bocsátott vagyont külön-külön kell feltüntetni az alapító okiratban.

Az alapítvány fogalmi eleme a célvagyon. Az alapító köteles az alapítványi cél megvalósításához szükséges, az alapító okiratban vállalt vagyoni juttatást teljesíteni. Az alapítónak legalább az alapítvány működésének megkezdéséhez szükséges vagyont a nyilvántartásba-vételi kérelem benyújtásáig át kell ruháznia az alapítványra. A teljes juttatott vagyont azonban legkésőbb az alapítvány nyilvántartásba vételétől számított egy éven belül kell átruházni (Ptk. 3:382. §).

dr. Nagy András ügyvéd

A teljes cikket itt olvashatja el: https://adozona.hu/tarsasagi_jog

Olvassa el kapcsolódó cikkeinket is! Alapítványok: alapítói jogok, kuratórium, kedvezményezett A vagyonkezelő alapítványról

Foglalkoztatási szabályok a turizmus-vendéglátásban

Közeledik a turisztikai főidény, amit ebben az évben is jelentős munkaerőhiány kísér. Érdemes áttekinteni mindazon munkajogi lehetőségeket, melyek mozgásteret biztosítanak a vállalkozások számára a munkaidő-beosztás vagy a bérezés területén.

Egyszerű munkaidőkeret alkalmazása

A munkáltató a munkavállaló által teljesítendő munkaidőt munkaidő-keretben is meghatározhatja, mely munkaidő-beosztási lehetőség jól

iöhet a turizmus területén is. A munkaidő-beosztás a munkáltató alapvető joga, melyhez nincs szükség a munkavállaló beleegyezésére. Ha a munkáltató munkaidőkeretet alkalmaz. elsőként annak hosszát kell meghatározni. A munkaidőkeret tartama alapesetben legfeljebb 4 hónap vagy 16 hét lehet. A munkaidőkeret tartama leafeliebb 6 hónap vagy 26 hét is lehet többműszakos vagy idényjellegű tevékenység esetén. Az idényjellegű tevékenység tehát már eleve kedvezményezett ebben a körben. Ennél hosszabb tartamú munkaidőkeret alkalmazására kollektív szerződés hiányában azonban már nincs lehetőség.

A következő lépésben meg kell határozni, hogy az adott időtartamra mennyi általános munkarend szerinti munkanap esik, hiszen munkaidőkeret esetén is ugyanannyi munkaidőt lehet beosztani, mint általános munkarendben. A beosztható munkaidő mennyiségét ebben az esetben egyenlőtlenül oszthatja be a munkáltató a munka- és pihenőidő-korlátokra tekintettel. A munkabér havi kifizetésének szabályai szintén egyszerűek. Egyenlőtlen munkaidő-beosztás és havibéres díjazás esetén a munkavállalónak - a beosztás szerinti munkaidő mértékétől függetlenül – a havi alapbére jár. Órabéres díjazás esetén – eltérő megállapodás hiányában - a munkáltató a munkavállaló munkabérét az adott hónapban iránvadó általános munkarend szerinti munkanapok száma és a napi munkaidő alapulvételével számolja el és fizeti ki.

Turisztikai idénymunka

Az egyszerűsített foglalkoztatás kifejezetten kedvező foglalkoztatási forma, melyről két jogszabály rendelkezik, az egyik a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.), a másik pedig az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény (Efo. tv.). Az Efo. tv. alapján az egyszerűsített foglalkoztatásnak két faitáia van: az idénymunka és az alkalmi munka. Az Mt. 90. paragrafusának c) pontja alapján akkor idényjellegű a munkáltató tevékenysége, ha a munkaszervezéstől függetlenül az az év valamely időszakához vagy időpontjához kötődik.

dr. Kéri Ádám ügyvéd

A teljes cikket itt olvashatja el: https://adozona.hu/munkajog

KÉRDÉS-VÁLASZ

Így számolhatja el az egyéni vállalkozó a személyautó költségeit

Egyéni vállalkozó székhelye és telephelve 50 kilométerre vannak egymástól. Tevékenységét a telephelyen végzi, ahova személyautóval jár. A munkába járáshoz használt autó nem a saját tulajdona, hanem az egyik családtagjáé, szívességi használatban van nála. Elszámolhat-e az autó után üzemanyag- és amortizációs költséget? Ha bérelné az autót, akkor elszámolhatna-e üzemanyag-, amortizációs és javítási költséget? Ha az egyéni vállalkozó lenne az autó üzembentartója, az mennyiben befolyásolná a költségelszámolás lehetőségét, vagy csak tulajdonosként tudna költséget elszámolni? Ha havi 500 kilométernél több után számolna el költséget, akkor cégautóadót kellene fizetnie? Kell-e kiküldetési rendelvényt vezetnie?

SZAKÉRTŐNK VÁLASZA:

Saját tulajdonú személygépkocsinak minősül a közeli hozzátartozó tulajdonában lévő személygépkocsi is. A közeli hozzátartozó fogalmát a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 8:1. paragrafusa rögzíti, mely szerint "közeli hozzátartozó a házastárs, az egyeneságbeli rokon, az örökbefogadott, a mostoha- és a nevelt gyermek, az örökbefogadó, a mostoha- és a nevelőszülő és a testvér. A kérdésből nem állapítható meg, hogy milyen minőségű családtagról van szó. Ha a családtag nem tartozik az előzőekben felsorolt személyek körébe, akkor a nem saját tulajdonban lévő személygépkocsira vonatkozó költségelszámolási szabályokat kell alkalmazni. Ez a szabály vonatkozik az üzembentartóra is. Üzemanyagköltség útnyilvántartás vezetése mellett számolható el a norma szerinti üzemanyag-mennyiség figyelembevételével, nincs jelentősége annak, hogy kinek a tulajdonában van a személygépkocsi. Amortizációt csak akkor lehet elszámolni átalányban, ha a személygépkocsi saját tulajdonban van. Ilyen esetben a bevétel 1 százalékáig számolható el az üzembe helyezés évében a beszerzési ár 10 százaléka.

A nem saját tulajdonú személygépkocsi üzemi célú használata esetén útnyilvántartás alapián elszámolható az üzemi használatra eső - a norma szerinti üzemanyag-mennyiség figyelembevételével számla vagy a NAV által közzétett üzemanyagár alapulyételével megállapított – üzemanyagköltség, valamint a számla szerinti egyéb költség, ha az a szerződés alapián a magánszemélyt terheli. Nem saját tulajdonban lévő személygépkocsi hivatali, üzleti célú használata esetén a személygépkocsi bérleti vagy lízingdíja címén a költségként figyelembe vehető összeg több személygépkocsi esetén sem haladhatja meg a bevétel 1 százalékát, egyébként ilyen címen a magánszemély költséget nem számolhat el.

A cégautóadót a tulajdonosnak kell fizetnie. Nem vonatkozik ez a szabály arra az esetre, ha az egyéni vállalkozó maximum havi 500 kilométer utat számol el útnyilvántartás vezetése nélkül a saját tulajdonban lévő személygépkocsi után.

Az egyéni vállalkozónak is lehetősége van arra, hogy útnyilvántartás vezetése helyett - saját tulajdonú személygépkocsi használata címén, függetlenül az üzemeltetett személygépkocsik számától - havi 500 kilométernek megfelelő költséget számoljon el a személygépkocsi üzemi célú használata miatt. Ezt az elszámolási módszert is csak a teljes adóévre – illetőleg az adóéven belül a tevékenység teljes időtartamára – lehet alkalmazni. Ha az egyéni vállalkozó ezt a módszert választja, akkor az üzemanyagköltség a norma szerinti üzemanyag-mennyiség figyelembevételével a NAV által közzétett ár alapulvételével, a fenntartási költségek pedig kizárólag a kilométerenkénti 15 forint általános személygépkocsi-normaköltség alkalmazásával számolhatók el. A költség elszámolásának napja ebben az esetben is az év mindazon hónapjának első napja, amelyre vonatkozóan az egyéni vállalkozó 500 kilométer átalányt számolt el.

Kiküldetési rendelvényt az egyéni vállalkozó saját magának nem adhat, csak útnyilvántartás szolgálhat a hivatali, üzleti célból megtett utak feljegyzésére, amennyiben havi 500 kilométernél több út után számol el költséget.

Lepsényi Mária adószakértő >

Kaució gép bérbeadásakor

Cég gép bérbeadásakor kauciót kér. Elegendő-e, ha a kauciót a vevővel szembeni kötelezettségként nyilvántartja a könyveiben, vagy számlát is ki kell állítani róla?

Az óvadék – vagy köznapi elnevezéssel kaució - kikötése a szerződéses kötelezettségek teljesítésének biztosítására szolgáló elterjedt módszer. Az új Ptk. a régi szabályozástól eltérően – az óvadékot a zálogjogba integrálja. Az óvadék legfőbb sajátossága a közvetlen kielégítési jog, amely tárgyának sajátos természetéből következik. Óvadékul kizárólag pénz, fizetésiszámla-követelés, értékpapír és más jogszabályban meghatározott vagyontárgy szolgálhat. Pénzen és értékpapíron kézizálogjogként alapítható óvadék. Leegyszerűsítve a jogi normát, nemfizetés esetén az egyik leghatékonyabb eszköz a szinte valamennyi bérleti szerződésben szereplő kaució intézménye. Ebben az esetben a bérbeadó egy ideig továbbra is a pénzénél marad, mivel a követelését a kaucióból közvetlenül kielégítheti.

Fontos, hogy a szerződésben érdemes minél tágabban meghatározni, hogy a kaució milyen követelések biztosítékául szolgál, továbbá kikötni, hogy a szerződés megszűnése esetén – melv lehet akár felmondás, akár határozott idő lejárata - mi lesz a kaució sorsa. Az áfa szempontjából a kaució egyebek mellett az előlegszabályok kapcsán jöhet szóba. Az áfatörvény 59. paragrafusának (1) bekezdése szerint a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha a teljesítést megelőzően ellenértékbe beszámítható vagyoni előnyt (előleg) juttatnak, a fizetendő adót pénz vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz formájában juttatott előleg esetében annak jóváírásakor, kézhezvételekor, egyéb esetben annak megszerzésekor kell megállapítani. A jogszabályból látható, hogy a kaució áfakezelésének kulcskérdése, hogy az ellenértékbe, így a bérleti díjba beszámítható lesz-e. Ez maximálisan a szerződéses felek akaratára van bízva, ezért is elengedhetetlen, hogy a kaucióként

átvett pénzösszeg rendeltetését a szerződésben, illetőleg a társaság általános szerződési feltételei között rögzítsék.

A kaució lényegét tekintye (amely a követelés biztosítása) általános esetben nem adózási pont, így arról számlát sem szükséges kiállítani, hiszen annak átvételekor nem ismert, hogy a partner elkövet-e szerződésszegést, netalántán elmulasztia-e a fizetési kötelezettségét. Abban az esetben, ha utólagosan ellenértékké minősül át a kapott összeg, már nem az előleg, hanem a biztosított követelés ügyletére irányadó teljesítési szabályokkal szükséges a számlát kiállítani. Ha a felek úgy rendelkeznek a bérbeadáskor, hogy az átvett kaució automatikusan beleszámít mondiuk az utolsó bérleti díiba, vagvis az ellenérték részét képezi, akkor az az áfában fizetési, így számlaadási kötelezettséget keletkeztet.

Bunna Erika adótanácsadó

Távmunkavégzésnek számít-e a home office?

A munkáltató "home office" szabályzata alapján a munkáltató havi öt munkanap erejéig átengedi az általános munkarend szerint foglalkoztatott munkavállalók részére a munkavégzési hely kijelölésének jogát. Távmunkának számít-e az effajta munkavégzés?

SZAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A szabályzat alapján a munkavállaló köteles az adott munkanap esetén a közvetlen felettesének ióváhagvását kérni, ha a munkáját a munkáltató telephelyétől eltérő helyen (például az otthonában) kívánja végezni. A közvetlen felettes jóváhagyása esetén az adott munkanapon a munkavállaló tevékenységét információtechnológiai vagy számítástechnikai eszközzel végzi, és annak eredményét elektronikusan továbbítja. A munkavállaló munkavégzése a munka törvénykönyve (Mt.) 196. paragrafusának (1) bekezdése szerinti távmunkavégzésnek minősül-e? Jogszerű-e, ha a munkáltató csak korlátozással (közvetlen felettes

jóváhagyása) engedi át a munkavállaló részére a munkavégzési hely kijelölésének jogát? - kérdezte olvasónk. Egyre gyakoribb, hogy a munkáltató alkalmanként, kivételesen havonta néhány napra engedélyezi, hogy a munkavállaló otthonában végezze el a munkáiát és például e-mailben küldje el annak eredményét. Ez azonban nem minősül az Mt. szerinti távmunkának, hiszen nem a felek megállapodásán alapul a munkahelytől elkülönült helyen történő munkavégzés, illetve a jogviszony nem is viseli magán a törvényben rögzített jellemzőket - válaszolta szakértőnk. Az Mt. 196. paragrafusa szerinti távmunka során rendszeresen végzett, tartós tevékenységről van szó, ahol a munkavállaló a feladatait a munkáltató telephelyétől elkülönült helyen végzi számítástechnikai eszközzel, maid annak eredményét elektronikus úton (e-mailben, Skype-on stb.) továbbítja. A munkaszerződésben kifejezetten meg kell állapodniuk abban a feleknek, hogy a munkavállaló távmunkavégzés keretében dolgozik. Ebből az következik, hogy erre a munkavállaló egyoldalúan nem utasítható, ehhez szükség van a hozzájárulására.

Az érintett munkáltató nagyon helyesen belső szabályzatot alkotott, amelyben rendezte az otthonról történő munkavégzés feltételeit, beleértve az engedélyeztetés jogát is, ami jogszerű. Hasonló esetekben egy baleset jelenthet problémát, melyről nehéz megítélni, hogy munkabaleset vagy sem, márpedig a munkáltató felelőssége szempontiából nagy jelentősége van. A távmunkánál létezik kontroll, hiszen csak a munkáltató által munkavédelmi szempontból előzetesen megfelelőnek minősített munkahelyen folytatható távmunkavégzés. A másik érdekes kérdés a munkaidő beosztása, az, hogy azokon a napokon, amikor otthonról dolgozik a munkavállaló (és a munkarendje nem kötetlen), nyomon tudja-e követni a munkaidőt a munkáltató (például rögzített a rendszerbe történő belépés időpontja stb.).

> dr. Hajdu-Dudás Mária munkajogi ügyvéd

Kiadó: Kiadja a HVG Kiadó Zrt.,

1037 Budapest, Montevideo utca 14. Telefon: (+36 1) 436-2001 (HVG központ), Fax: (+36 1) 436-2014, E-mail: adozona@adozona.hu

Termékmenedzser: Vörös Tünde

Felelős kiadó: Kékesi Zsuzsa, online divízióvezető